

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno Din 16.—, četrtletno Din 9.—, inozemstvo Din 64.—. — Poštno-čkovni račun 10.603.

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška cesta 5

Telefon interurban 113.

Cena inseratov: cela stran Din 2000.—, pol strani Din 1000.—, četrt strani Din 500.—, 1/2 strani Din 250.—, 1/10 str. Din 125.—, Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Ovire katoliške akcije v Italiji.

Italijanski fašisti posegajo v cerkveno področje ne samo v pokrajinah, kjer stanujejo Slovenci in Hrvati, marveč tudi v drugih delih Italije. V Julijski Veneciji vršijo po cerkvah najgrše nasilnosti, hoteč slovenski in hrvaški jezik popolnoma odstraniti iz javnega bogoslužja ter ga nadomestiti z italijanščino. V drugih delih Italije ima njihova proticerkvena akcija drugo smer. Za italijanščino tamkaj ne gre, marveč za to, da se cerkev v svojem delovanju popolnoma podredi fašistični državi.

V lateranski pogodbi med rimskim papežem in italijansko državo, sklenjeni pred dvema letoma, se nahaja posebna določba, s katero italijanska država zagotavlja katoliški akciji popolno svobodo delovanja. Italijanski fašizem je to jamstvo Cerкви dal na papirju, dejansko pa ga noče dati, marveč ravna naravnost nasprotno dani obvezi. Fašizem sploh nima navade, držati dano besedo. Napram Slovincem ter Hrvatom je tisočkrat snedel slovesno obljubo Italije, s katero je zagotovila narodnim manjšinam na italijanskem ozemlju svobodo in enakopravnost. Napram katoliški Cerкви je snedel besedo, ki jo je sam dal vrhovnemu cerkvenemu poglavarju.

Dosedanji predsednik francoske republike Doumergue. Dne 13. majnika se bodo vršile volitve novega predsednika

Katoliška akcija v Italiji pravzaprav ni nikdar uživala tiste svobode, ki ji je zakonsko dovoljena z lateransko pogodbo. Ako je hotela v mejah svojega področja poseči v javno življenje, ji je fašizem takoj stopil nasproti, češ: to delovanje ni cerkveno, marveč politično, politika pa je pridržana samo fašistom. Papež Pij XI. je že moral večkrat javno nastopiti proti kršitvi lateranske pogodbe.

Poseben trn v peti za fašiste je katoliška vzgoja mladine, ki je najpoglavitejša točka katoliške akcije ne samo v Italiji, marveč povsod po katoliški Cerкви. Brez katoliške vzgoje mladine katoliške akcije sploh ni, če tudi stokrat in tisočkrat zatrjuje, da obstaja. Ako je katoliški akciji odvzeta mladina, ji je vzeto vse. In uprav tukaj hoče fašizem katoliško akcijo smrtno zadeti: ne da ji mladine. »Mladina je naša!« tako kriči fašizem po vzoru vesoljnega svobodomiselnosti, vzgoja mladine, in sicer telesna in moralna vzgoja, pripada samo nam! Zato fašistična državna oblast prepoveduje nastope in zbornice katoliško organizirane mladine.

Fašistom tudi ne ugaja socialni nauk katoliške Cerkve, kakor ga je slavni papež Leon XIII. pred 40 leti začrtal v svoji okrožnici »Rerum novarum«. Ker hoče katoliška akcija v Italiji to znamenito 40letnico slovesno proslaviti, so začeli vodilni fašistični listi to cerkveno namero sovražno napadati. Podtikajo cerkveni akciji namen, da hoče razbiti fašistične strokovne organizacije ter vtihotapiti krščanske strokovne in stanovske organizacije, kakor jih je svojčas ustanovila in vzdrževala italijanska ljudska stranka. In fašizem se poleg socialistov nikogar tako ne boji, kakor ravno krščanske ljudske stranke.

Pri vsakem pojavu katolicizma v javnem življenju posumi in zakriči: to je politični katolicizem, to je ljudska stranka. Fašistom ni prav, da so organizirani katoliški zdravniki, ki imajo n. pr. v Napolju močno organizacijo; ni jim prav, da imajo katoliški učitelji svojo organizacijo s sedežem v Rimu; ni jim prav, da je generalni tajnik katoliške akcije monsignor Pizzardo nedavno poudaril, da je treba delavcem s primernimi organizacijami priti na pomoč. S takimi stvarmi, tako proglašajo italijanski fašizem, se katoliška akcija ne sme pečati, to so svetne zadeve, torej politične stvari, ki ne spadajo v njeno področje.

Tako ovira italijanski fašizem delo-

vanje katoliške akcije. Takšne ovire postojajo tudi v drugih državah. In čudno je to, da takšne ovire odobravajo tudi takšni ljudje in takšni krogi, ki so fašizmu protivni. Fašizem obsojajo, njegovo nastopanje proti katoliški akciji in njenemu udeleževanju osobito na področju mladinske vzgoje — telesne in moralne vzgoje mladine — pa posnemajo. Takšno nastopanje ne more roditi dobrih sadov.

*

Španija — republika! Zadnje španske občinske volitve v nedeljo dne 12. aprila, pri katerih so popolnoma prodrli republikanci, so bile smrtni sunek za monarhijo. Koj po volitvah se je zavest republikanizma razširila ter utrdila z bliskovito naglico. Že dne 14. aprila je bilo stanje monarhije tako opasno, da je izročil kralj Alfonz XIII. izvršilno oblast republikanskemu voditelju Zamori. Zamora je koj za tem razglasil, da se je odpovedal kralj v svojem imenu in v imenu svoje družine prestolu in se bo izselil iz Španije. Nato je bila sestavljena republikanska vlada z Alcarom Zamoro na čelu. Prvi čin nove vlade je bil razglas o pomilostitvi vseh političnih prestopkov ter dovoljenje za vrnitev vseh beguncev.

Naš novi vojni minister, general Dragomir Stojanović.